

إثنا عشر رسالة

[48] عن ابى عبد الله عليه السلام قال كان رسول الله صلى الله عليه واله يصلى صلوة الليل في شهر رمضان ثم يجنب ثم يؤخر الغسل متعمدا حتى يطلع الفجر مسألة بر قول مشترطين وقت مشروعيت غسلى از برای استباحة صوم آخر شبست تا طلوع فجر بیشتر از مقدار زمان غسل باقى نمانده باشد وقبل از ان وقت مشروع نیست وپيش ما که قابل باشتراط نیستيم قصد استباحة صوم در غسل مطلقا باطلست وغسل صحيح نیست الا اغسال استحاضه پس چون از آخر شب مقدار زمان غسل باقى ماند جنب وحايض منقطعة الحيض را سنت است غسل جنابت وغسل حيض بقصد رفع حدث از برای افضلیت واکمليت صوم خواه واجب وخواه مندوب بر وجه استحباب نه بر سبيل وجوب وچون فجر طالع شود نماز فرض بهمان غسل صحيحست وبالجملة وقت (غسل از برای اباحت یا اکمليت صوم نظير وقت) وضوى ناهيست از برای نماز وتضييق در وقت اين غسل بیشتر است از تضييق در وقت آنوضو چه در مشروعيت اين غسل معتبر است که البته معلوم باشد که تا طلوع صبح مقدار کنجائى غسل باقى مانده است بی زياده ونقصان واکر مکلف خواهد که طريق احتياط را مرعى دارد واولى آنست که اگر مشغول الذمه باشد بنماز قضا در شب غسل کند به نيت وجوب از برای آن نماز قضا واکر فارغ الذمه باشد از برای
